

ת"פ 14358/01 - מדינת ישראל נגד דוד רומיי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 19-01-14358 מדינת ישראל נ' רומיי

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד רומיי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום מתווך, בעבירות של **התפרצות לדירת למנורים**, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ועבירה של **ניסiou לגנבה**, עבירה לפי סעיף 384 + סעיף 25 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתוב האישום המתווך, בתאריך 1.1.2019, בשעות הלילה המאוחרות, התפרץ הנאשם לדירה בבעלות המתווננים בניהליה, באופן שטיפס על سورו בקומת הקרקע, עלה על מדרס מגן ונכנס אל חלון הסלון תוך פתיחתו בכוח. בהמשך, ניסה הנאשם לגנוב פרטיו רכוש השיעים לבני הדירה בכך שנטל מספר פרטיים בשווי מוערך של 1,500 ל"נ ובهم שרשרת, צמיד, ארנק, מראת איפור ומছzik מפתחות, אך נתפס בדירה.

תקיירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקרים, וזאת לאור תקופה של כשנה. משיקולים של צנעת הפרט לא אפרט יותר על המידה על אודות נסיבות חיו של הנאשם, אך אכן כי הנאשם בן 43, נשוי ואב לשישה ילדים. טרם ביצוע העבירות עבד במשך ארבע שנים בתחום היודאייה כבעל חברה לייצור ריהוט לבתי כנסת. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע, תיאר הנאשם בפני קצין המבחן כי צבר חובות כספיים כתוצאה מניהול לקוחות של העסק והסביר כי פרץ לדירה, כשהיה תחת השפעת כדורים פסיכיאטריים, כדי מהירה להשגת רווח כספי ועל מנת לכטוט את החובות שצבר. הנאשם העיד על עצמו כי החל לשתמש בקניביס בגיל 16 ומאז צריך את הסם בתדירות يوم יומי. בבדיקות שתוכנן במסגרת הליך המעצר נמצא שרידי סם ואולם, הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתקשרות בסמים וסירב להשתלב בטיפול בתחום ההתקשרות.

עמוד 1

לאור כך, לא בא שירות המבחן בהמלצתו טיפולית בתחילת, אך המליץ על עונשה הכלולות בעונש מסר בעבודות שירות. במהלך ישיבת הטיעונים לעונש שנערכה ביום 22.10.2019 קיבלתי את בקשת ההגנה וביקשתי לקבל תסוקר משלים, וזאת לאור הצהרת הנאשם כי אינו צורך סמים מזה חדשניים והוא נכון להשתלב בטיפול. מהמתסוקר המשלים שנערכו ביום 27.7.2020 עלה כי לפי התרשםות שירות המבחן הנאשם אכן עושה שימוש בסמים ומוציא בשלב בו יכול לעורוך שינוי מהותי בחיו. צוין, כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו הפליליים ומבין את המניעים אשר הובילו להסתבכוותו. עוד צוין כי הנאשם השתלב היטב בividamente לטיפול בהתמכריות והוא מגלה אחריות, רצינות וモטיציה פנימית לנקיון מסמים. שירות המבחן התרשם שההיליכם המשפטיים המתנהלים נגדו והיוו במעצר בית ממושך, היוו גורם הרתעה ממשמעו עבورو וכי לאור היראתמו המלהה להיליך לטיפול, השלמה עשויה לתרום להפחחת רמת הסיכון להישנות עבירות. בנסיבות אלה הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלך ימי שיקום בהיליך לטיפול בהתמכריות. כמו כן, הומלץ להטיל עליו צו של"ז בהיקף של 140 שעות.

טיעונים וראיות לעונש

טימוני המאשימה נשמעו בשני מופעים, בשל העובדה שהתבקש תסוקר משלים. ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשה ועל הערכיהם המוגנים שנפגעו וטען כי מתחם העונשה ההולם את העבירה בנסיבות נוע בין 12 עד 24 חודשים מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם צוין כי מדובר בנאים בעל עבר מכוביד, גם שמדובר בעבירות שהתיישנו. לאור האמור בבקשת המאשימה למקום את עונשו של הנאשם במרכז המתחם, לצד עונשה נלוית. במסגרת הטיעונים המשלימים לעונש, נשמעו לאחר הגשת התסוקר המשלים, טענה המאשימה כי אין באמור בו על מנת להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בעבירה רכוש יחידה וכי הרכוש הושב לבועלו. כן הדגישה הסינגוריית שלא מדובר היה בפריצה אלימה וכי בעלי הבית לא נכוו בדירה בעת הפריצה, אך שלא נגרמה להם פגיעה נוספת. נתען כי אמם מדבר בפריצה שאינה ספונטנית, אך שבוצעה ברף נמוך של תחכים. לאור כך נתען כי מתחם העונש ההולם נוע בין עונש בעבודות שירות לבין שנת מאסר. הסינגוריית התקיישה בהרחבה לנסיבות האישיות של הנאשם כפי שהובאו בתסוקרי שירות המבחן. כן הדגישה כי עברו הפלילי ישן וכי מאז שנת 2007 לא שב לבצע עבירות ולא ריצה עונש מסר תקופה ארוכה. כן ציינה הסינגוריית כי במהלך השנים האחרונות חזר הנאשם בתשובה, פתח עסק עצמאי וניהל אורח חיים של דת ועובדת. בשים לב לתסוקר המשלים בבקשת הסינגוריית לאמץ את מציאותו וציינה כי ניכר שינוי לטובה אצל הנאשם בזמן שעבדה. עוד הפנתה הסינגוריית לתקופת מעצר הבית הממושכת, בה לא נרשמה לחובתו כל שחלף מאז תחילת ניהול ההליך. בנסיבות אלה טענה הסינגוריית שקייםת הצדקה לסתות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

ה הנאשם בדבריו האחרון תיאר כי הוא חווה לראשונה בחיי טיפול מיטיב וצין שהוא זוכה לקבל כלים להתמודדות עם הקשיים הניצבים בדרכו. עוד סיפר הנאשם כי הוא מתבאיש במעשיו ופועל לפצחות על הנזק שגרם. הנאשם בקש שתינתן לו הזדמנויות להמשיך בדרכו החדשה, לשיקם את חייו ולפרנס את ילדיו בכבוד.

דין והכרעה

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונשה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם דין יש לקבוע האם לפנינו אירוע אחד או שמא מספר אירועים. בנסיבות ענייננו מדובר באירוע אחד הכלל את כל העבירות בהן הורשע הנאשם והצדדים לא טוענו אחרת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). משכך, יש לקבוע מתחם העונש ההולם מתחשב בבית המשפט בעקרון המנחה בעונשה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסתות ממנו, לccoli או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

9. **הערכתם המוגנים בנסיבות העבירות של התפרצויות לבית מגורים וగנבה:** פריצה לדירת מגורים וגנבה ממנה פוגעת בKENINS של הבעלים וכן גורמת לפגיעה קשה בשלות נפשם ובזכותם לחוש בטוחים בبيתם. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אוזנה (31.12.2008):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגנבה מבתים, רק כ"UBEIROT NGD HAREKOSH" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזקכלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקריםנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RAKOSH", נותנת תחושה מצטצמת וקונוטציה שגיה - לסובבים, באשר למatters העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתחזית באמירה: "ביתו של אדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק בית - מבחינה פיזית, אלא בעיקורה חדרה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

10. **נסיבות ביצוע העבירה:** התפרצויות בוצעה בשעת לילה מאוחרת, בה לרוב מצויים בעלי הבית בביתם. מצב דברים זה מגלה בתוכו סיכון ממשי לפגיעה בגוף. עם זאת, הפריצה בוצעה בדרגת תחכם ואלימות נמוכות ושלא בצוותא. בכתב האישום צוין שהחלון נפתח "בכו"ח" ולא צוין שהדבר נעשה באמצעות כל פריצה. ביחס לנזק שנגרם מביצוע העבירה אפנה לתמונות (ע/2) המציגות ערים של חפצים ובדים שהוציאו מארונות ופזרו לכל עבר. באשר לרכוש שנגנబ, אזי הנאשם נתפס במקום והרכוש הושב.

11. מדיניות העונשה הנוגעת בעבירות של פריצה לדירה מחמירה ובית המשפט העליון קבע לא אחת שיש לנוקוט עד קsha כלפי המבצעים עבירות אלו (רע"פ 7658/18 זוהר נ' מדינת ישראל (1.11.2018); רע"פ 689/20 גבאי נ' מדינת ישראל (28.1.2020)), שכן עבירות אלו הפכו "למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתהווות ביטחונם" (רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008)). כן ראו:

"UBEIROT התפרצויות והגנבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכשו של הציבור, מערערות קשות את תהווות ביטחונו, ומונפצות לזריםים את התפיסה

לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחוורתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיות יד קשה עם העברייםים." (רע"פ 398/14 **ערן נ' מדינת ישראל** (16.03.2014))

וכי,

"אין להקל ראש בעבירות הגנבה וההתפרצויות שבין הורשע המבקש. עבירות אלו פוגעות ברכשו של الآخر ומערערות את תחושת הביטחון שלו במרחביו האישיים. לנוכח זאת, בית משפט זה קבע לא אחת כי יש לנקיות יד קשה כלפי אלו המבצעים עבירות אלו" (רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020))

12. לצורך בוחנת מדיניות הענישה הנוגעת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 10551/09 **ירובסקי נ' מדינת ישראל** (7.1.2010), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשים מאסר בגין פריצה לדירה, תוך הפעלת מאסר מותנה; רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון, כניסה לדירה וניבאה של תשתיות בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי הנאשם אינו מחמיר יתר על המידה ודחה את בקשתו למתן רשות ערעור; רע"פ 11-01-43816-01-**חלילא נ' מדינת ישראל** (4.3.2011), בו נגזרו על הנאשם שהורשע בעבירות של התפרצויות למקום מגוריים וניבאה 15 חודשים מאסר; עפ"ג 8332-08-10 **abbo סיام נ' מדינת ישראל** (7.10.2010), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצויות למקום מגוריים וניבאה 18 חודשים מאסר; ת"פ 15-11-12697-11-15 **מדינת ישראל נ' מזורוב** (8.7.2018), בו נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצויות למקום מגוריים וניבאה 11 חודשים מאסר בפועל; רע"פ 14-8637/14 **עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.01.2015), בו הורשע נאשם בשני אירועי של התפרצויות לדירות וניבאות. בית משפט השלים קבע מתחם הנע בין 10 חודשים מאסר לבין 24 חודשים מאסר וגורר על הנאשם עונש של 16 חודשים מאסר לRICTO בפועל. בערעור הוקל עונשו של הנאשם ל-12 חודשים מאסר, ובבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה; רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.2017), בו הורשע נאשם בעל עבר פלילי מכבד בעבירה של התפרצויות למקום מגוריים וניבאה ונגזרו עליו 18 חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים במצטבר. ערعروו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

13. מנגד, קיימים גם מקרים בהם הוטלו עונשים שלא כללו מאסרים בפועל, אלא לRICTO בעבודות שירות, בעיקר בשל שיקולים הקשורים לנسبות אישיות. (ראה, בין היתר, עפ"ג 29973-10-19 **מדינת ישראל נ' מוגרבி** (25.06.2020); עפ"ג 44274-01-12 **גליקמן נ' מדינת ישראל** (21.02.2013); עפ"ג 6389-09-13 **مصلטי נ' מדינת ישראל** (14.11.2013); עפ"ג 20-36639-03-22 **מדינת ישראל נ' קנורפל** (14.05.2020), בו אושר בערעור עונש מאסר מקל על אסיר בשל סיכון שיקום).

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא התקיק, בנסיבותיה, נוע בין 8 חודשים מאסר בפועל ועד 20 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. אקדמיים מסקנה לדין ואצין כי לאחר עיון בתסקרי שירות המבחן ובביקורת טיעוני הצדדים, סבירתי כי בשל סיכון שיקום, ראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן, להימנע מכליאת הנאשם ולהעדיף את האפיק השיקומי. אນמק להלן מסקנותיו.

16. CIDOU, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונשה שקבע, אם מצא כי "הנائم השתקם או כי יש סיכון של ממש ששתתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתופו הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמייה והtagיות משפחתיות לצדו של הנאשם." (רע"פ 13/7683 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014); וראו גם ע"פ 17/6637 קrndel נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

17. הנאשם שבפניינו אינו צעיר והוא עשה שימוש בסמים תקופת ארוכה בחיו הבוגרים. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הוא מצוי כיום במקום אחר, הוא מבקש לעשות שינוי ממשי בחיו והוא אף עשה כן הלכה למעשה תקופת לא קצרה, במהלך הוא מגויס להליך הטיפול, עובד לפרנסתו ואף הפסיק את השימוש בסמים. גורמי הטיפול סבורים כי סיכון שיקומו טובים וזאת אם ימשיך בהליך הטיפול. אזכור את המידע לכל מי שעוסק בתחום. גמילה מסמים ומארוח חיים שבשולוי החברה, אינה הליך פשוט והוא רצופה לא אחת עלויות ומורדות וראוי להושיט יד לאלו שסיכוייהם להיחלץ מאורח חיים זה טובים. בכך יטב הן לנאים ומשפחותם והן לחברה.

18. משכך, המלצת שירות המבחן והתרשומות מה הנאשם מקובלת עלי ושובכנתה כי הוכחו בעניינו סיכון שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם העונשה. ודוק: איןני מקל ראש כלל ועיקר בחומרת העבירה ויש שנותן זה מביא למסקנה לפיה ראוי להעדיף את עקרון ההלימה, שכן שיקומו של הנאשם חזות הכל ולא אחת ראוי להעדיף שיקולים אחרים (ע"פ 5376/15 ניסים ביטון נ' מדינת ישראל (11.2.2016); רע"פ 3565/20 לביא נגד מדינת ישראל (14.6.2020)). עם זאת במקרה זה נראה כי מדובר בנאים העושה מאמץ אמיתי לשינוי חייו. שליחתו כו"ם למאסר תגרום לריגרסיה בשיקומו ותפגע בו, במשפחהו ויתכן שאף בחברה (להשפעותיו השליליות של עונש מאסר ראו דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות העונשה והטיפול בעבריתנים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"ץ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דין של המשנה לנשיאה רובינשטיין). אצין עוד כי הגם שעברו הפלילי מכבד, העבירה האחורה שעבר הייתה לפני כ-13 שנה והמאסר האחרון שרייצה היה לפני כעשרים שנה. משכך, קשה לומר שמדוברبني אשר שב ופגע בחברה ונראה כי העבירה הנוכחית בוצעה על רקע מצוקה כלכלית ורגשות כלפי ציבור הנאשם בפני שירות המבחן. לאור כך, דעתנו היא שמלול הנسبות תומכות במקרה לפיה ניתן לאפשר לנאים להמשיך בהליך השיקומי ולסתות בשל כך ממתחם העונשה ההולם (ראו: ע"פ 4944/15 חסדי חן שרעבי ואח' נ' מדינת ישראל (4.2.2016); ע"פ 15/779 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2015)).

"מדיניות העונשה המקובלת בדרך כלל אינה פוטרת את בית המשפט מלבחן כל מקרה לגוףו ולאבחן בין המקרים ונסיבותיהם ובין הנאים ונסיבותיהם האישיות. כך שלבסוף השיקולים של גמול והרטעה, אין להתעלם משיקולי העונשה האינדיבידואליים, הקשורים באוטו ונשם העומד לפני בית המשפט, ובין היתר, גם מסיכון השיקום שלו. וכן, סעיף 40(א) לחוק העונשין קובע, כי במקרים, בהם השתקם הנאשם או כאשר קיימים סיכון של ממש שה הנאשם שתקם, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהעדיף במקרים המתאימים את האנטרס השיקומי על פני אינטרס הגמול והרטעה" (ע"ג (ח') 15-03-5020 ירון וייס נ' מדינת ישראל (15.10.2015)).

19. יובהר עוד כי הנאשם אינו מסיים את ההליך כעת, וככל שלא ישתרפּ פועלה עם שירות המבחן, ובוודאי אם עבר עבירה נוספת, יחוֹדש ההליך נגדו והוא ישא בעונש ההולם את מעשיו (עפ"ג (מחוזי ח') 39953-11-13 סבָח נ' מדינת ישראל (23.1.2014)).

20. התלבטתי אם לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, או שמא תחת צו השל"צ, להטיל עונש מאסר בעבודות שירות. כיצד, בין שני עונשים אלו קיים הבדל ממשמעותי, נורמטיבי ומעשי (רע"פ 10002/17 מדינת ישראל נ' ניסים מ/or (18.7.2018)). העבירה שעבר הנאשם מצדיקה ענישה מוחשית אף בהינתן סיכוי שיקום ולעתים ההקללה תתבטא בדרך ריצוי עונש המאסר בלבד, אך לא עד הימנענות מהטלתו. עם זאת, במקרה זה, התרשםתי כי עונש מאסר בעבודות שירות עלול לפגוע בסיכוי השיקום, בשל כך שלא ניתן לאישר לנאים לעבוד במקביל ולפרנס את משפחתו. הבנתי בעניין זה בחשבונו את התקופה הארכואה בה שהה הנאשם בתנאים מגבלים ואת המשבר הכלכלי שהוויה המשק בשל נגיף הקורונה. משכך ראוי לילך צעד נוספת לעבר הנאשם ולהטיל עליו עונש בדמות צו של"צ שיאפשר לו להמשיך ולהתפרנס ולשיקם את חייו (עפ"ג 26985-08-19 ארטיום שטנפר נ' מדינת ישראל (21.11.2019)). עם זאת, היקף השעות שיוטל על הנאשם יהיה נרחב יותר מהמוצע על ידי שירות המבחן וכן יוכל קנס ופיצוי למ通话נים על מנת ליצור תמהיל עוני הולם.

21. אשר על כן, לאחר שבchnerתי את מכלול השיקולים, han ל Kohle vun Lein, הנני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור**

בתוך שנתיים אחד או יותר מהעבירות בהם הורשע.

ב. **אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים.**

חודשים. מובהר לנאים כי עליו למלא אחר הוראות השירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע הכו ולהטיל עליו ענישה חלופית.

ג. **אני מחייב את הנאשם לבצע 200 שעות של"צ** בהתאם לתוכנית

שיגיש שירות המבחן בתוך 45 ימים. מובהר לנאים כי עליו למלא אחר הוראות השירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע הכו ולהטיל עליו ענישה חלופית.

ד. **קנס בסך 3,000 ₪.** הקנס ישולם ב-5 תשלום שווים ורצופים

החל מיום 1.10.20. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתריה לפירעון מיידי.

ה. **פיצוי למ通话נים בסך 3,000 ₪.** הפיצוי ישולם בתוך 60 ימים

בomeziorot bitt ha-mashpat. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוּנִים בתוך 14 ימים.

המצוירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתן היום, ה' אלול תש"פ, 25 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.